

РЕЦЕНЗІЯ

професора кафедри професійного, неолімпійського та адаптивного спорту
Національного університету фізичного виховання і спорту України,
доктора наук з фізичного виховання і спорту,
професора Когут Ірини Олександрівни
на дисертаційну роботу Куницької Анастасії Олександрівни за темою
«Організаційно-методичні засади розвитку вейкбордингу в Україні»,
що подана на здобуття наукового ступеня доктора філософії
з галузі знань 01 Освіта/Педагогіка,
за спеціальністю 017 Фізична культура і спорт

Актуальність обраної теми. Організаційні основи розвитку сучасного спорту протягом останніх десятиліть зазнали істотних змін під впливом як зовнішніх чинників, властивих світовому спорту (професіоналізації, комерціалізації, зближення професійного та олімпійського спорту, інтенсивних темпів розвитку неолімпійських видів спорту, розширення міжнародного календаря змагань тощо), так і внутрішніх, характерних для конкретної країни (місця спорту, законодавства, фінансування, матеріально-технічної бази, методичного забезпечення тощо). Сьогодні 70 % існуючих видів спорту відносять до неолімпійських.

Вейкбординг є одним з найпопулярніших неолімпійських екстремальних видів спорту, що поєднує в собі елементи воднолижного слалому, акробатику і стрибки та являє собою комбінацію водних лиж, сноуборду, скейта і серфінгу. Популярність вейкбордингу пов'язана з його динамічністю, наявністю екстриму при виконанні складних елементів на воді, доступністю, підтримкою медіа, спонсорів тощо.

Істотним фактором розвитку сучасного вейкбордингу є постійне збільшення кількості міжнародних спортивних заходів, зростання його популярності серед молоді, активне будівництво сучасних водних парків у світі тощо. Існує ціла низка організацій та змагань, що розвивають вейкбординг. Проте, Міжнародна асоціація вейкбордингу є головною міжнародною структурою управління вейкбордингом та воднолижним спортом.

На думку багатьох дослідників, основними проблемними аспектами ефективного розвитку вейкбордингу є питання управління системою вейкбордингу, підготовки спортсменів, організації змагань, підготовки кадрів та вивчення чинників, що впливають на його розвиток. Саме тому актуалізується необхідність та важливість наукових досліджень Куницької А. О. за темою «Організаційно-методичні засади розвитку вейкбордингу в Україні».

Дисертаційна робота виконана відповідно до Плану науково– дослідної роботи Національного університету фізичного виховання і спорту України на 2021–2025 рр. 1.4 «Теоретико-методологічні засади розвитку професійного, неолімпійського та адаптивного спорту в Україні в умовах реформування сфери фізичної культури і спорту», (№ державної реєстрації 0121U108294) та 1.7 «Теоретико–методологічні засади розвитку кіберспорту та інтелектуальних видів спорту», (№ державної реєстрації 0121U108211). Внесок дисертанта, як співвиконавця теми, полягав у розробці моделі впровадження організаційно–методичних засад розвитку та популяризації вейкбордингу в Україні.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації. Усі наукові положення та висновки, які сформульовані у дисертації, достатньою мірою обґрунтовані експериментальними даними, відповідають меті та завданням роботи.

Досягнення мети дослідження (обґрунтування організаційно-методичних засад розвитку та популяризації вейкбордингу в Україні з урахуванням міжнародного досвіду та сучасних світових тенденцій) передбачає поступове вирішення чотирьох завдань:

1. Визначити актуальні проблеми становлення й розвитку вейкбордингу на міжнародному та національному рівнях за даними спеціальної наукової літератури, мережі Інтернет та практичного досвіду.

2. Дослідити міжнародну організаційно-управлінську структуру й методичні засади функціонування вейкбордингу та шляхом розробки універсальної організаційно-управлінської моделі розвитку виду спорту

визначити характерні особливості, світові тенденції розвитку й популяризації вейкбордингу в різних країнах.

3. Розкрити особливості становлення вейкбордингу в Україні та здійснити порівняльний аналіз функціонування вейкбордингу в світі й Україні.

4. Обґрунтувати організаційно-методичні засади розвитку і популяризації вейкбордингу, чинники, що лімітують його розвиток на національному рівні, та запропонувати алгоритм їх впровадження в Україні.

Достовірність отриманих результатів ґрунтується на достатній тривалості дослідження, значній кількості досліджуваних фахівці з вейкбордингу (функціонери, тренери, судді та кваліфіковані спортсмени), належному опрацюванні джерельної бази (209 джерел, серед яких 143 – іноземних). У роботі коректно використано методи наукового дослідження.

Наукова новизна отриманих результатів полягає у тому, що дисертантом уперше: здійснено теоретичний аналіз та визначено об'єктивні передумови виникнення, становлення й розвитку вейкбордингу у світі та в Україні; визначено характерні особливості функціонування вейкбордингу як неолімпійського, екстремального виду спорту в світі на сучасному етапі, організаційно-управлінську структуру та методичні засади функціонування вейкбордингу у провідних країнах світу; 29 обґрунтовано універсальну організаційно-управлінську модель розвитку виду спорту, що містить 10 основних елементів: структуру організації; матеріально-технічну складову; спортсменів, тренерів, техніків; клуби; дисципліни виду спорту; систему змагань; суддів та арбітрів; спонсорів та інвесторів, фінансування; медіа й маркетинг; глядачів та вболівальників, що дозволяє оцінювати та порівнювати розвиток видів спорту в різних країнах, та запропоновано алгоритм її впровадження на рівні центральних, регіональних організацій. Дана модель вперше випробувана при здійсненні порівняльного аналізу розвитку вейкбордингу в світі; виокремлено сучасні світові тенденції розвитку та популяризації вейкбордингу (зростання популярності та

поширення географії розвитку виду спорту, доступність та залучення різних верств населення, швидкий розвиток нових дисциплін вейкбордингу та впровадження інновацій, розвиток комп'ютерних ігор в жанрі спортивний симулятор) та визначено чинники, що впливають на розвиток вейкбордингу в різних країнах, доведено їх значущість на популяризацію вейкбордингу; обґрунтовано чинники, що лімітують розвиток вейкбордингу в Україні, серед яких соціально-економічний стан, матеріально-технічна база, недостатнє фінансування, низька популярність, недосконале нормативно-правове та організаційне забезпечення, відсутність оптимального рівня державної та місцевої підтримки, відсутність цільових програм розвитку та популяризації вейкбордингу в країні, недостатнє кадрове забезпечення, недосконала система змагань; визначено спільні (типові підходи до організації та розвитку виду спорту, наявність клубної системи, кваліфікаційних категорій та рівнів підготовки спортсменів, система організації та проведення змагань, наявність водної інфраструктури з обладнанням трас, наявність довгострокових перспективних програм розвитку виду спорту) та відмінні риси (ставлення до вейкбордингу як хобі чи виду спорту, організація спортивних заходів, джерела фінансування, вік початку занять вейкбордингом, система оцінки 30 рівня підготовки спортсменів та їх класифікації, кількість та якість облаштування водойм та парків) функціонування вейкбордингу у світі та в Україні; обґрунтовано організаційно-методичні засади, що ґрунтуються на складових, які потребують розвитку та зміцнення: матеріально-технічної, кадрової, науково-методичної, інформаційної та фінансової, за рахунок об'єднання ресурсів держави, місцевих громад, спортивних товариств та інших інституцій фізкультурно-спортивної спрямованості та приватних структур; розроблено алгоритм впровадження організаційно-методичних засад розвитку та популяризації вейкбордингу в Україні, що містить мету, етапи, організаційно-методичні засади, модель розвитку вейкбордингу, моніторинг тенденцій розвитку вейкбордингу в світі та Україні, визначення перспектив

розвитку вейкбордингу, розробку заходів та їх моніторинг, корекцію та схему взаємодії державних та громадських установ в реалізації впровадження організаційно-методичних засад розвитку та популяризації вейкбордингу в Україні; підтверджено та доповнено положення щодо впливу на розвиток вейкбордингу зовнішніх чинників: глобалізації, професіоналізації, комерціалізації; доповнено дані щодо розвитку вейкбордингу як неолімпійського виду спорту.

Практичне значення результатів дослідження полягає в пропонуванні універсальної моделі та алгоритму впровадження організаційно-методичних засад розвитку та популяризації вейкбордингу для реалізації в діяльність ГО «Української федерації вейкбордингу та воднолижного спорту», центральних та регіональних організацій з вейкбордингу, що сприятиме в подальшому підвищенню рівня розвитку вейкбордингу в Україні та збільшенню ефективності процесу управління організаціями. Результати досліджень щодо особливостей функціонування вейкбордингу в світі, становлення та розвитку вейкбордингу в Україні було впроваджено в навчальний процес кафедри кіберспорту та інформаційних технологій Національного університету фізичного виховання і спорту України при викладанні дисципліни «Інноваційні технології у практиці фізичного виховання і спорту» на 4-му курсі першого бакалаврського рівня, про що свідчать відповідні акти. Отримані дані можуть бути використані функціонерами, тренерами з вейкбордингу, що істотно підвищить ефективність організації та управління видом спорту. Результати досліджень апробовано і впроваджено у практику роботи Української федерації вейкбордингу та воднолижного спорту.

Оцінка змісту дисертації та її основних положень. Дисертаційна робота має логічну структуру, що відповідає вимогам, та складається з анотації (українською та англійською мовами), списку публікацій здобувача за темою дисертації, зміст, перелік умовних позначень та скорочень, вступ,

п'ять розділів та висновки до них, загальні висновки, практичні рекомендації, список використаних джерел, додатки.

У **вступі** обґрунтовано актуальність дисертаційної роботи, зв'язок роботи з науковими програмами, темами, визначено мету, завдання, об'єкт і предмет дослідження, представлено методологію дослідження, рівень наукової новизни і практична значимість роботи, відображено особистий внесок автора, наведено дані про апробацію роботи та впровадження отриманих результатів у практику, подано інформацію про публікації, структуру та зміст роботи.

У **першому розділі** «Актуальні проблеми розвитку вейкбордингу в системі спортивного руху» представлено узагальнення наукової інформації щодо становлення та розвиток вейкбордингу як неолімпійського екстремального виду спорту у світі; тенденцій та чинників, що впливають на розвиток вейкбордингу в системі міжнародного спортивного руху; характеристики матеріально-технічного забезпечення вейкбордингу на сучасному етапі; розвитку вейкбордингу в Україні.

Здобувачкою з'ясовано, що для неолімпійського спорту характерний широкий спектр дисциплін, від традиційних до екзотичних, вони можуть бути базовими та розважальними, орієнтованими на різній вік та статус. Особливе місце посідають екстремальні види спорту, які пов'язані з виконанням елементів з високою швидкістю пересування, складністю трюків чи елементів на висоті та нестандартних умовах, і потребують спеціального спорядження.

Авторкою встановлено, що вейкбординг розвивається за двома версіями – кабельною та канатною. Розвиток виду спорту залежить від його матеріально-технічного забезпечення, яке містить спеціально облаштовані канатні траси, буксирувальну техніку та обладнання. Для України розвиток вейкбордингу пов'язаний на сучасному етапі з розвитком кабельної версії, яка є більш доступною.

У результаті дослідження виявлено, що ускладнює розвиток

вейкбордингу в світі та Україні наявність низки актуальних проблем, серед яких: недостатність інфраструктури та обладнання для занять, відсутність доступних тренерських кадрів та тренувальних програм, невідповідність існуючих нормативів та стандартів безпеки для вейкбордингу, нестабільність в управлінні та організації змагань, відсутність широкої громадської підтримки та популяризації виду спорту в суспільстві, недостатнє фінансування тощо.

У **другому розділі** «Методи та організація дослідження» для реалізації поставлених у дисертаційній роботі мети і завдань автор охарактеризував комплекс методів дослідження: теоретичний аналіз та узагальнення даних науково-методичної літератури та даних мережі Інтернет; аналіз нормативних документів, правил та системи змагань у вейкбордингу; опитування; системний аналіз, порівняння та аналогія; метод експертних оцінок; метод моделювання; методи математичної статистики.

Організація дослідження була побудована в три етапи протягом 2019–2023 рр., на кожному з яких послідовно розв’язувалися поставлені наукові завдання.

У **третьому розділі** «Умови розвитку та функціонування вейкбордингу в провідних країнах світу» представлено систему організації та управління вейкбордингом на міжнародному рівні; обґрунтовано організаційно-управлінську модель розвитку вейкбордингу; описано особливості функціонування вейкбордингу в провідних країнах світу (зокрема, в країнах Південної та Північної Америки, Австралії, Європи та Азії); надано характеристику організації системи змагань у вейкбордингу та представлено порівняльний аналіз розвитку вейкбордингу в різних країнах світу й основні тенденції його розвитку.

Здобувачкою зазначено, що міжнародна структура управління вейкбордингом відповідає типовій структурі, що характерна для олімпійських та неолімпійських видів спорту. Вейкбординг визнано Міжнародним олімпійським комітетом, він є афілійованим членом Асоціації

Міжнародних спортивних федерацій, визнаних МОК і Глобальної асоціації міжнародних спортивних федерацій, виступає одним з засновників Всесвітніх ігор, що створює ефективні передумови для його розвитку в світі на сучасному рівні.

Авторкою обґрунтовано та розроблено організаційно-управлінську модель розвитку виду спорту, що включає 10 основних елементів: структуру організації; матеріально-технічну складову; спортсменів, тренерів, техніків; клуби; дисципліни вейкбордингу; систему змагань; суддів та арбітрів; спонсорів та інвесторів, фінансування; медіа і маркетинг; глядачів та вболівальників.

Дисертанткою з'ясовано, що провідні країни, які розвивають вейкбординг, такі як США, Канада, Австралія, країни Європи та інші мають схожі підходи до організації та розвитку цього виду спорту, що включають клубну систему, систему кваліфікаційних категорій та рівнів підготовки спортсменів, участь у змаганнях та наявність водної інфраструктури з обладнанням трас. Низка європейських країн розвиває вейкбординг шляхом прийняття та реалізації довгострокових перспективних програм розвитку виду спорту, які підтримуються урядом та державними установами.

Відмінними рисами є різниця в ставленні до вейкбордингу як хобі (США та Канада) чи виду спорту (Австралія, Бразилія, Колумбія та Уругвай), організації масових заходів (Німеччина, Італія та Франція) чи професійних змагань (Великій Британія та Іспанія), джерел фінансування (Австралія та Бразилія – пріоритет державного фінансування, інші країни переважно за рахунок приватних організацій та спонсорів), віку початку занять (віковий діапазон становить 6 – 12 років); своя система оцінки рівня підготовки спортсменів та їх класифікації, різна кількість та якість облаштування водойм та парків. Основними особливостями системи змагань у вейкбордингу визначено формат змагань, категорії учасників, оцінювання трюків, змагання команд, суддівство. Кожна з розглянутих країн має свою систему національних та визнаних міжнародних змагань з вейкбордингу.

Найбільшу популярність та поширення розвитку вейкбордингу визначено в Європі, Північній Америці (США та Канада), Австралії та Океанії, вони є лідерами у розвитку вейкбордингу в світі загалом. В країнах Азії вейкбординг має початкову стадію розвитку, в країнах Африки підвищена зацікавленість видом спорту при невеликій кількості тих, хто займається видом спорту.

У дисертації зазначено, що до сучасних тенденцій розвитку вейкбордингу віднесено: динамічне зростання популярності виду спорту; широка географія проведення змагань; поширення кабельних трас та вейкпарків, що робить його більш доступним для широкого загалу; залучення до занять осіб різної вікової категорії; розвиток нових видів вейкбордингу; вид спорту стає більш екстремальним, що впливає на розвиток і вдосконалення техніки вейкбордингу; покращення технологій обладнання для вейкбордингу та впровадження інновацій, збереження довкілля; розвиток комп'ютерних ігор в жанрі спортивний симулятор, що моделюють вейкбординг.

У **четвертому** розділі «Обґрунтування організаційно-методичних засад розвитку і популяризації вейкбордингу та алгоритм їх впровадження в Україні» представлено систему організації та управління вейкбордингом в Україні; передумови розвитку та популяризації вейкбордингу в Україні на сучасному етапі; обґрунтування перспектив розвитку вейкбордингу в світі та Україні; організаційно-методичні засади розвитку та популяризації вейкбордингу та алгоритм їх впровадження в Україні.

У дисертації зазначено, що Україна має типову структуру організації та управління вейкбордингом. Українська національна федерація вейкбордингу та воднолижного спорту дотримується міжнародних стратегічних напрямів розвитку цього виду спорту, враховуючи особливості країни, серед яких: створення інфраструктури для занять воднолижним спортом та вейкбордингом як видом спорту і оздоровчим видом рухової діяльності різних груп населення, створення спортивних клубів та шкіл з відповідними

кадрами.

За результатами експертного опитування здобувачкою визначено передумови розвитку та популяризації вейкбордингу в Україні на сучасному етапі. Вейкбординг в Україні здебільшого сприймається як спорт (80,5 %, $\chi^2 = 15,244$; $p < 0,05$), як професійний вид спорту він не має широкого поширення в Україні, що пов'язано з матеріально-технічним забезпеченням та фінансуванням підготовки, наявністю кадрів. 50 % респондентів зазначає вейкбординг як вид спорту, проте використовують його для дозвілля, як хобі та отримання екстремальних емоцій (65,9 %, $\chi^2 = 4,122$; $p = 0,0423$); для розвитку фізичних якостей у поєднанні з екстремальними діями (41,5 %), як відновлення після роботи чи навчання, уподобання технічних екстремальних видів спорту по 39 %.

Українські спортсмени переважно займаються кабельною версією вейкбордингу (97,6 %, $\chi^2=37,098$; $p<0,05$), яка також домінує в світі (80 %). Мотивом для організації та проведення занять та змагань з вейкбордингу є наявний водний ресурс (92,7 % , $\chi^2 = 29,878$; $p < 0,05$).

Початок занять вейкбордингом спортсменів відбувається відносно рано: з 5 до 8 років ($\chi^2 = 17,780$; $p < 0,05$), що відповідає загальним тенденціям розвитку спорту – зменшенню віку початку занять спортом в складно-координаційних та технічних видах спорту; оптимальна кількість тренувань з вейкбордингу на тиждень складає 2–3 рази, на місяць – 15–20.

Понад 80 % українських спортсменів, які займаються вейкбордингом, самостійно оплачують усі витрати на тренування, що в середньому становить 45,675 тис. грн на рік. Переважна більшість респондентів вважає, що в Україні створено умови для тренувань з вейкбордингу, і на водних базах є всі необхідні умови для проведення тренувань та змагань.

Авторкою зазначено, що розвиток вейкбордингу в Україні стримує низка чинників серед яких: соціально-економічний стан (1 місце, 8 балів), низька популярність (2 місце, 13 балів), матеріально-технічна база (3 місце, 14 балів), недосконале нормативно-правове та організаційне забезпечення

(4 місце, 27 балів), відсутність оптимального рівня державної та місцевої підтримки (5 місце, 32 балів), відсутність цільових програм розвитку та популяризації вейкбордингу в країні (6 місце, 34 балів), недостатнє кадрове забезпечення (7 місце, 39 балів), недосконала система змагань (8 місце, 59 балів).

Здобувачкою розроблений алгоритм впровадження організаційно-методичних засад розвитку та популяризації вейкбордингу в Україні, що містить мету, етапи, організаційно-методичні засади, модель розвитку вейкбордингу для оцінки та порівняння якісних та кількісних характеристик, моніторинг тенденцій розвитку вейкбордингу в світі та Україні, визначення перспектив розвитку вейкбордингу, розробку заходів та їх моніторинг, корекцію та схему взаємодії державних та громадських установ в реалізації впровадження організаційно-методичних засад розвитку та популяризації вейкбордингу в Україні.

Авторкою зазначено, що ефективність запропонованого алгоритму впровадження організаційно-методичних засад розвитку та популяризації вейкбордингу в Україні може бути оцінена за ключовими показниками: рівень виступів українських вейкбордистів на міжнародних змаганнях, потрапляння до міжнародної рейтингової системи, розвиток масового та дитячо-юнацького спорту в країні порівняно з попередніми роками. Аналіз кількості тренерів, техніків та інструкторів, юних спортсменів, спортивних секцій, а також кількість та якість спортивних заходів дозволить зробити висновок про ефективність впровадження алгоритму.

В дисертації зауважено, що розробка алгоритму впровадження організаційно-методичних засад розвитку та популяризації вейкбордингу в Україні має пріоритетні цілі: підвищення рівня розвитку вейкбордингу в країні і формування засад удосконалення інфраструктури, які відповідають національним інтересам та вимогам розвитку спорту в світі; збільшення кількості осіб, які займатимуться вейкбордингом, що сприятиме покращенню якості життя. Удосконалення системи дитячо-юнацького та професійного

вейкбордингу сприятиме популярності та розвитку виду спорту. Авторка зазначає, що досягнення цих цілей допоможе створити якісну систему змагань, розробити інноваційну систему кадрового, науково-методичного, матеріально-технічного та інформаційного забезпечення розвитку вейкбордингу в Україні.

У п'ятому розділі представлено аналіз та узагальнення результатів дослідження. На підставі цього сформульовано наукові положення, що є новими даними, доповнюють та підтверджують існуючі відомості.

На основі виконання поставлених у роботі завдань і отриманих результатів автор формулює висновки, які узгоджуються з даними, наведеними в основних розділах роботи, і дозволяють судити про ступінь виконання поставлених завдань і досягнення мети роботи. Роботу завершують список використаних джерел та додатки.

Повнота викладу наукових результатів в опублікованих працях. Результати роботи відображено в наукових публікаціях. Наукові результати дисертації висвітлені в 11 наукових публікаціях: 3 статті у наукових виданнях з переліку наукових фахових видань України, 1 стаття у періодичному науковому виданні Чорногорії, проіндексованому в базі даних Scopus (Q3); 7 публікацій апробаційного характеру.

У дисертаційній роботі відсутні порушення академічної доброчесності, робота містить результати власних досліджень, використання ідей, результатів і текстів інших авторів мають посилання на відповідні джерела.

Зауваження щодо змісту та оформлення дисертації.

Дисертаційне дослідження виконано на належному науковому рівні, проте окремі положення мають дискусійний характер та потребують корекції чи уточнень. У контексті викладеного вище доцільно зробити такі зауваження та пропозиції:

1. Стаття, що розміщена у списку публікацій здобувача за темою дисертації у підрозділі Наукові праці, в яких опубліковані основні наукові результати (Shynkaruk O., Dutchak M., Usychenko V., Lavrenchuk M.

Ponomarenko A., Yarmolenko M., Michuda Yu. Organizational principles of development of golf in Ukraine. An overview of strategic planning. Sport Mont. 2021. Vol. 19 (S2). P. 63–68), не містить наукові результати за досліджуваною темою організаційно-методичних засад розвитку вейкбордингу в Україні, а лише матеріали щодо розвитку гольфу в Україні. Отже, цю статтю необхідно або прибрати зовсім, або перенести в 3 групу публікацій – Наукові праці, які додатково відображають наукові результати дисертації.

2. На стор. 41 зазначено, що «для вейкбордингу професіоналізація, глобалізація, комерціалізація є важливими чинниками ...», а на стор. 172 вказано, що «... основними тенденціями, що визначають на сучасному етапі розвиток спорту вищих досягнень – глобалізацією, професіоналізацією та комерціалізацією». Отже, залишилось не зрозумілим, глобалізація, професіоналізація та комерціалізація – це чинники чи тенденції.

3. У підрозділі 4.1 «Система організації та управління вейкбордингом в Україні» доречно було б представити «Систему організації та управління вейкбордингом», а не лише Пріоритетні напрями розвитку Української федерації вейкбордингу та воднолижного спорту і її структуру.

4. Потрібують корекції назви рисунків. Зокрема, рисунок 4.4 – Визначення мотивів респондентів до занять вейкбордингом (Замінити на: «Мотиви респондентів до занять вейкбордингом»), рисунок 4.6 – Розподіл респондентів за відповідями щодо видів, які проводилися на їхніх тренувальних базах (за назвою рисунку не зрозуміло про які види йде мова) тощо.

5. Алгоритм – це чітка послідовність команд/кроків для досягнення певної мети. Не в тексті дисертації, не на рисунку 4.10 – Алгоритм впровадження організаційно-методичних засад розвитку та популяризації вейкбордингу в Україні чіткої послідовності кроків не прослідковується.

6. Присутні орфографічні, лексичні, пунктуаційні огріхи.

Зазначенні дискусійні питання та зауваження не є принциповими та не знижують загальної позитивної оцінки, наукової та практичної значущості результатів дисертаційного дослідження.

Загальний висновок. Дисертаційна робота Куницької Анастасії Олександрівни за темою «Організаційно-методичні засади розвитку вейкбордингу в Україні», є завершеним самостійним дослідженням, має наукову новизну, практичне значення, відповідає вимогам наказу МОН України № 40 від 12.01.2017 р. «Про затвердження вимог до оформлення дисертації (із змінами, внесеними згідно з Наказом Міністерства освіти і науки № 759 від 31.05.2019) і «Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії» (Постанова Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44), а її автор Куницька А. О. заслуговує присудження ступеня доктора філософії в галузі знань 01 Освіта/Педагогіка, за спеціальністю 017 Фізична культура і спорт.

Рецензент:
професор кафедри професійного,
неолімпійського та адаптивного спорту
Національного університету фізичного
виховання і спорту України, доктор наук
з фізичного виховання та спорту,
професор

Ірина КОГУТ

Підпис Когут І. засвідчую

Вчений секретар
Національного університету
фізичного виховання і спорту України



Галина МАШЕРЕНКОВА